

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 86:
Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Frit valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud over kommunegrænser og indførelse af minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger).**

Af familie- og forbrugerministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 5/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kl. 14.55

Forhandling

Hans Andersen (V):

Lovforslaget her er anden del af en revideret genfremsættelse af L 207 fra sidste samling. Forslaget giver mulighed for forældrenes frie valg af klubtilbud eller andre socialpædagogiske fritidstilbud på tværs af kommunegrænser og indførelse af en minimumsgrænse for tilskud til private pasningsordninger. Forslaget består således af to dele.

I Venstre ser vi indførelsen af frit valg af klubtilbud over kommunegrænser som endnu et led i at udvikle det frie valg. Det skal være lettere at være børnefamilie, og der skal være mulighed for at vælge mellem flere tilbud afhængig af ens behov. Med det forslag bliver det eksempelvis muligt for børn og unge, der flytter til nabokommunen, at bevare deres kammerater i klubtilbuddet i fraflytningskommunen, og nu skal det ikke længere være dette, der forhindrer en familie i at flytte over kommunegrænsen. Det er også helt naturligt at lade pengene følge det enkelte barn eller den enkelte unge.

Venstre kan derfor støtte en tilskudsstørrelse på minimum 75 pct. af den billigste nettodriftsudgift pr. plads i dagtilbud til samme aldersgruppe, ligesom vi kan støtte en kommunal pligt til at sørge for forældrenes administration af pasningsordningen mod en reduktion i tilskuddet.

På den baggrund kan Venstre tilslutte sig dette forslag.

Jette Bergenholz Bautrup (S):

Som udgangspunkt er vi i Socialdemokratiet for regler, der kan forenkle og lette familiernes hverdag. Derfor er vi som udgangspunkt også rimelig positive over for dette forslag, der vil

sikre frit valg af klubtilbud på tværs af kommunegrænserne.

Vi har dog en række bekymringer i forhold til indholdet af dette forslag, og det er nogle bekymringer, vi må have afklaret i udvalgsbehandlingen, før vi kan give et endeligt tilsagn. Flere af problemstillingerne er også påpeget i høringssvarene, men vi finder ikke, at ministeriets kommentarer er fyldestgørende.

For det første er der spørgsmålet om ghettoisering. Flere høringsparter peger på den oplagte problemstilling, at vi med dette forslag risikerer, at ressourcestærke forældre vælger at placere deres børn i klubtilbud i andre områder, hvor der er færre socialt svage familier end i deres nærområde. Dermed risikerer vi, at forslaget vil medføre, at klubber i socialt belastede områder helt udtyndes for børn fra ressourcestærke familier.

Det problem gælder i særdeleshed i forhold til etnicitet, hvor vi risikerer, at store integrationsbestræbelser går tabt, og vi hermed faktisk skaber nye integrationsproblemer. Det gælder naturligvis primært i storbyer, og her tænker jeg især på København. Ministeriet konstaterer sådan lidt tørt, at man ikke forventer, at det vil blive et problem. Vi må i udvalgsarbejdet have klar dokumentation for, at det forholder sig sådan, altså at der er tale om en berettiget forventning og ikke blot en forhåbning fra ministeriets side.

Vi deler også den undren, flere høringsparter giver udtryk for, nemlig at det nu skal gøres mere attraktivt at vælge private pasningsordninger, når disse ikke er underlagt kvalitetskrav på samme måde som offentlige tilbud. Hvis de private pasningsordninger skal gøres økonomisk mere attraktive, må det være rimeligt, at man i samme moment fastsætter kvalitetskrav svarende til de offentlige tilbud. Og kvaliteten i tilbudene er altså det vigtigste for os i Socialdemokratiet. Vi mener, at fokus bør sættes knivskarpt på kvalitetsudviklingen, både i daginstitutioner og i lige så høj grad i klubtilbud.

Kommunerne påpeger, at der skal tilføres en administrativ byrde, når forældrenes administration skal varetages. Det løser ministeriet ved at give kommunerne mulighed for at lade forældrene betale andre for at varetage denne administration. Så er der vel ikke længere tale om et reelt frit valg for alle? Så bliver det pludselig en økonomisk byrde for de forældre, som ønsker at benytte frit valg-muligheden, og så bliver målgruppen endnu kraftigere udpenslet til primært at være de rige.